

Predicatie
uitgesproken door **ds. J.J. Roodsant**
op 20 oktober 2010
te Vianen

Zingen: Psalm 119:3

Lezen : Mattheüs 24:23 - 42

Gebed

Zingen: Psalm 103: 8, 9

Geliefden, met de hulp des Heeren en onder inwachting van de Heilige Geest, willen we uw aandacht bepalen bij Mattheüs 24 en daarvan nader bij het 37^e vers, waar des Heeren Woord aldus luidt:

“En gelijk de dagen van Noach waren, also zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.”

En als aandachtspunten noem ik u:

1. De overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon des mensen
2. Het verschil van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon des mensen
3. De waarschuwing van de dagen van Noach met het oog op de toekomst van den Zoon des mensen

Geliefden, de Heere Jezus verkondigt in ons tekstgedeelte indrukwekkende en aangrijpende zaken over Zijn wederkomst ten oordeel, en dus over de toekomst van de Zoon des mensen.

En dat komt, geliefden, omdat Zijn discipelen Hem met liefde in hun hart komen te wijzen op de grootheid, sterkte en heerlijkheid van de gebouwen van de tempel te Jeruzalem. O, dan gaat de Heere Jezus in het tweede vers van ons teksthoofdstuk verklaren dat er niet een steen op de andere steen gelaten zal worden, die niet afgebroken zal worden. En wanneer dan de discipelen onmiddellijk vragen wanneer dit zal gebeuren en wat het teken zal zijn van Zijn toekomst en van de voleinding der wereld, dan klinken daar de woorden van onze tekst, en dan gaat de Heere Jezus, met ons eerste aandachtspunt, **de overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon van God** verklaren. Want geliefden, zoals de mensen in de dagen vóór de zondvloed bezig waren, zo zullen de mensen ook bezig zijn vóór de komst van de Heere Jezus Christus op de wolken des hemels. En al is dan de tijd waarop die wederkomst zal plaatsvinden een grote verborgenheid, waarin zelfs de engelen niet ingeblikt hebben, omdat dat ogenblik alleen aan God de Vader bekend is, de Heere Jezus kan toch wel iets verklaren van hetgeen er vlak voor de wederkomst van de Heere Jezus gaat geschieden. Want geliefden, de dagen voor de wederkomst van de Heere Jezus zullen grote overeenkomst vertonen met de dagen die voorafgegaan zijn aan de komst van de zondvloed. Ja geliefden, de Heere Jezus verkondigt ons in vers 38 en 39 van ons tekstgedeelte dat de mensen, kort voor Zijn wederkomst, bezig zullen zijn zoals de mensen bezig waren kort voor de komst van de zondvloed. En daardoor vragen de discipelen en wij ons natuurlijk direct af wat dan wel zo kenmerkend is geweest van die dagen voor de zondvloed. Wel geliefden, dan kijken we allereerst naar Noach, Noach de van God geroepen en van God uitgestoten prediker. Noach was de zoon van Lamech en de kleinzoon van Henoch, die met God wandelde. Maar ach geliefden, ook van Noach mag verklaard worden dat hij met God wandelde. En ook Noach had genade gevonden in de ogen des Heeren, ja, Noach was van de Heere uit de hemel opgezocht en hij had te maken gekregen met het overtuigende, ontdekkende, ontgrondende en afsnijdende werk van de Heilige Geest. En geliefden, Noach was toen in een weg van recht verlóren gegaan met zichzelf. Maar Noach had ook die dierbare Heiland en Zaligmaker in de armen mogen vallen en hij was zichzelf kwijtgeworden aan de hemelse Bruidegom, Die blank is en rood en Die de banier draagt boven tienduizend. O, Noach was in de dadelijkheid in Christus ingelijfd en hij was bekleed geworden met de gerechtigheid van Christus, de heiligheid van Christus en de heerlijkheid van Christus. En weet u hoe ik dit nu allemaal kan verkondigen, geliefden? Wel, omdat dit opgetekend staat in Gods Woord. U moet thuis Genesis 7:1 maar eens opzoeken; daar gaat de Heere van Noach getuigen: “Want u heb ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht.” En Noach was niet rechtvaardig in zichzelf; o nee, er is niemand op aarde in zichzelf rechtvaardig; wij allen zijn van de top van

eer neergestort in eeuwige verwoesting, en we zijn walgelijk, doodschuldig en doemwaardig voor de Heere. En als dan van Noach getuigd wordt dat hij rechtvaardig is, och, dan komt zo openbaar dat Noach in de Rechtvaardige, in Christus, is ingelijfd en dat hij in Christus wordt aangezien door de rechtvaardige en heilige God, waardoor er van hem getuigd wordt dat hij rechtvaardig is. En dan, geliefden, dan..., dan mag die waarachtig in Christus ingelijfde en wederom geboren Noach, die rechtvaardig is, gaan beleven geroepen te worden tot dienstknecht des Heeren en uitgestoten te worden om het Woord des Heeren te gaan verkondigen.

Ach, weet u, tegenwoordig komen we meestentijds mensen tegen die zich prediker van Gods Woord noemen zonder dat zij in Christus zijn ingelijfd, zonder dat zij zijn wederom geboren, zonder dat zij de weg van Gods recht hebben leren kennen en in een weg van recht zichzelf zijn kwijtgeworden aan de Zaligmaker. O, dan hebben ze wel een knechtschap, maar dan hebben ze geen kindschap. En het zal vermoedelijk duidelijk zijn, geliefden, dat dezulken in de prediking ook niets van de waarachtige weg der wedergeboorte kunnen verklaren.

Maar Noach heeft eerst het kindschap Gods ontvangen en daarna het knechtschap. En dat zijn de ware knechten des Heeren, die weten wat er gebeuren moet met een gevallen Adamskind; en die weten ook wat ze in opdracht van de Heere moeten prediken. En geliefden, Noach wordt dan in het bijzonder geroepen tot oordeelsprediker, tot boeteprediker. O geliefden, wat zal Noach het moeilijk hebben gehad; want weet u, als je een prediker bent die de mensen naar de mond praat en die de mensen bij Gods volk zet en die vriendelijke, lieve, gevoelige woordjes weet te spreken, waardoor mensen ontroerd worden en waardoor ze een goed gevoel krijgen, ach, dan zijn die mensen zeker vriendelijk voor je en zeker aardig voor je. Maar als je geroepen wordt om oordeelsprediker te zijn, als je geroepen wordt om boeteprediker te zijn, o, dan hoef je niet op de vriendelijkheid van mensen te rekenen; dan is haat en vijandschap je deel. Maar Noach is ondanks dit vooruitzicht trouw aan zijn roeping en gaat uit als oordeelsprediker. Want geliefden, de mensen op aarde begonnen zich te vermenigvuldigen. En daar is niets op tegen, dat is zelfs ook een opdracht van de Heere. Maar naarmate de mensen zich beginnen te vermenigvuldigen, beginnen ook de zonden te vermenigvuldigen, en dat is een gruwel in de reine en vlekkeloze ogen van de Heere.

Ach geliefden, in onze wereld en in het kerkelijke leven vinden wij het maar heel gewoon, dat wanneer er meer mensen bij elkaar zijn, er ook meer gezondigd wordt. Maar voor de Heere is dat niet gewoon; o, voor de Heere is zondigen verschrikkelijk. De Heere kan niet aanzien dat Zijn wet wordt overtreden, dat Zijn recht wordt geschonden en dat Zijn liefde wordt vertrapt. En daardoor wordt dat zondigen en dat vermenigvuldigen van het zondigen, de oorzaak van

Gods toorn. Ja, de Heere komt volkeren en mensen die zondigen, als volk, of persoonlijk, te bezoeken met allerlei smarten, met pestilentiën, met ziekten, met overstromingen, of met aardbevingen. O, dan wordt niet zelden het economische leven ontwricht, dan wordt er niet zelden in een samenleving een bron van onrust en opstand geboren, waardoor die samenleving volkomen onderuitgaat en verdwijnt. Ja geliefden, dan voltrekken zich allerlei rampen. En laten we ons nu niet vergissen, geliefden, door van onszelf af te zien en de blik te richten op de wereld, waar gezondigd wordt, want wij zijn allen van dezelfde lap gescheurd. En als wij buiten Christus zijn, dan is álles zonde; ja, buiten Christus is alles verdoemd. Buiten Christus zijn u, jij en ik, jullie, jongen en meisje, helwaardig, doodschuldig en doemwaardig. O, buiten Christus zijn we vijanden van de Heere, opstandelingen tegen de Heere en mensenkinderen die niets anders verdiend hebben dan in het hellevuur geworpen te worden. Och geliefden, als wij niet in het dodelijkst tijdsgewricht van de vierschaar Gods met onszelf zijn omgekomen en als wij niet in een weg van recht, in de dadelijkheid en in de volle beleving des harten Christus geschonken hebben gekregen van Israels God, dan is ons hele bestaan, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, één walgelijk gebeuren in Gods oog; ja, dan zijn we een stank in Gods neusgaten. En ik moet nog veel dieper gaan, geliefden, want dan zullen we zelfs in onze slaap nog zondigen, door de vele begeerten die er dan in ons spelen. En in onze gevoelens en gedachten is geen kruimeltje te vinden waar de Heere Zijn zegen over geven kan. O, wij mensen hebben ons voorgenomen om de Heere nooit meer te dienen, nooit meer te eren, nooit meer te beminnen en nooit meer groot te maken. En wij zijn in onszelf volkomen onbekwaam tot enig goed en volkomen geneigd tot alle kwaad, zodat uit ons in der eeuwigheid geen vrucht zal gevonden worden waarover de Heere Zijn zegen geven kan. O geliefden, wij mensen zijn niets anders waard dan onder en door het verdoemende en wraakoefenende recht Gods verloren te gaan. Ach en nu weten wij dat misschien allemaal best wel met ons verstand, maar geliefden, weten we dat nu ook met ons hárt? We kunnen daar misschien wel over praten en we kunnen het misschien wel benadrukken, maar hebben we die zaken nu ook belééfd, geliefden? Hebben we wel eens in waarheid met ons hart gevoeld dat we de Heere op het hoogst hebben misdaan en dat we van het heilspoor zijn afgegaan? En hebben we wel eens hete en bittere tranen geschreid van droefheid over onze zonde? Want bij de Heere gaat het niet om het bepráten van onze zonde, maar bij de Heere gaat het om het beléven van onze zonde; het gaat bij de Heere om waarheid in het binnenste des harten; ja geliefden, het gaat bij de Heere uitsluitend om beleefde en doorleefde zaken. En daarom komt de vraag vanavond op u en op jou af, of daar al kennis aan is in uw leven. O, hebt u al in waarheid over de grond gekropen, in schuldverslagenheid en in bitter verdriet, om

niets anders meer te kunnen uitschreien dan: “O God, zijt mij zondaar genadig.” Vraagt het u af, geliefden, want dat wordt gekend door al Gods ware keurlingen.

Nu is het een wonder, geliefden, dat de Heere in de tijd van Noach nog een prediker uitzendt om Gods oordeel, dat zal uitlopen op de volkomen vernietiging van mens en dier, áán te kondigen. Want daartoe is de Heere niet verplicht, o nee, zeker niet. Het is ook in onze zondige, goddeloze tijd nog een wonder dat de Heere, naar de Dordtse leerregels, nog goedertierenlijk verkondigers zendt tot wie Hij wil en wanneer Hij wil. O geliefden, die verkondigers zijn dus een teken van Gods goedheid, van Gods genade, van Gods barmhartigheid en van Gods gunst. Het is dus onbegrijpelijk groot dat Noach de mensen van zijn tijd nog moet waarschuwen, en het is onbegrijpelijk groot dat ik hier vanavond nog moet zijn om u het Woord des Heeren te verkondigen. En dat is dan ook de overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon des mensen, want Noach gaat uit als prediker des Heeren, en ik moet hier vanavond zijn als stem des Heeren, als mond des Heeren, om u toe te roepen: “Bekeert u, bekeert u van uw boze wegen, want waarom zoudt gij sterven?” O, dat u die roepstem, die stem des Heeren, toch zou horen.

Nu zijn er helaas niet weinigen, geliefden, en misschien ook wel onder ons, die deze ernstige roepstem des Heeren naast zich neerleggen, omdat zij menen bekeerd te zijn. Immers, ze hebben toch eens iets gehoord van de donder van Gods wet en ze hebben toch eens iets gezien van de bliksemen van Gods toorn en ze zijn toch eens aangegrepen door de angsten van de hel, en toen hebben ze toch over de grond gekropen en gekermd en geroepen tot de Heere om genade. En is dat niet een duidelijk teken dat de Heere met hen begonnen is? En als de Heere met je begint, dan zal Hij Zijn werk toch ook voleindigen? dus geliefden, dus rekenen dezulken zichzelf bij Gods volk en houden zichzelf voor wederom geboren en bekeerd. Maar wat zou het erg zijn als dat ook bij u zo is, want geliefden, dan bedriegen die mensen zichzelf. Het is hen immers om niets anders te doen dan om het ontvlieden van de helse smarten en dan om het binnengaan van de hemelse vreugden, en dus hebben ze nooit iemand anders bedoeld dan zichzelf. Ze waren slechts uit op hun eigen heil, op hun eigen zaligheid, op hun eigen vreugde, terwijl ze de ere Gods nog nooit hebben leren bedoelen; o, nog nooit stond de verheerlijking van Gods Naam en Gods deugden op de eerste plaats; nog nooit hebben zij het recht Gods leren billijken, toevallen en omhelzen, uitroepende: “Heere, bent U met mijn doem gediend, zoek Uw eer, ik heb het verdiend.” En nog nooit zijn ze in de dadelijkheid in Christus ingelijfd, om uit Hem bekleed te worden met de gerechtigheid, de heiligheid en de heerlijkheid van Christus. O geliefden, dan kun je wel denken dat je zalig zult worden, maar wat zullen dezulken tot hun schrik eenmaal hun ogen opslaan in het helle vuur, om vertwijfeld

uit te roepen: “Had ik maar; had ik maar geluisterd naar die ernstige knechtjes des Heeren; had ik maar geluisterd naar die oordeelspredikers en die boetgezanten des Heeren; had ik mezelf maar, met de berijmde Psalm 139:14 maar laten onderzoeken, en gevraagd: “Doorgrond m’, en ken mijn hart, o Heere! Is ‘t geen ik denk niet tot Uw eer?” Maar dan is het te laat, geliefden, voor eeuwig te laat. En ook dit is een overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon des mensen. Want in de dagen van Noach leefden de mensen zorgeloos en onbekeerlijk. Er staat zo in ons tekstgedeelte, geliefden: “Zij waren etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende”. Ja maar, zo denkt u misschien bij uzelf, mag dat dan niet? Heeft de Heere dat niet Zelf geboden? En heeft de Heere daartoe Zelf niet de middelen gegeven vanuit Zijn goede hand? Maar geliefden, de Heere ziet niet op dat eten en drinken, dat trouwen en dat ten huwelijk uitgeven op zichzelf, maar de Heere ziet hóe dat gedaan wordt, de Heere ziet op de gesteldheid des harten van de mensen. En dan schrijft de apostel Paulus zo helder in zijn eerste Korinthebrief: “Hetzij dan dat gijlieden eet, hetzij dat gij drinkt, hetzij dat gij iets anders doet, doet het al ter ere Gods.” En de Heere moet vaststellen dat de mensen dat alles níet ter ere Gods doen. O geliefden, ze doen alles alleen maar voor zichzelf, om er zelf plezier aan te beleven. En ze zijn alleen maar in het huwelijk getreden om daar zelf de geneugten van te hebben. Ze liggen als verdronken in het verzorgen van het vlees en ze verliezen zich in de vleselijke begeerten; ze denken nergens anders aan dan aan het vleselijke vermaak. En bij alles zeggen ze: “Als ik het maar leuk vind, als ik er maar plezier in heb, als ik er maar genoeg aan beleef.” Ze zijn ook nergens anders mee bezet dan met het vermeerderen van hun bezit; o, ze hebben geen enkele andere interesse dan hun werk, hun bedrijf, hun gezin, hun familie, hun komende vakantie en ..., noemt u het maar op. En geliefden, dan zijn het niet maar enkele mensen die zo bezig zijn, o nee, in de dagen van Noach is gans alle vlees met deze zaken bezet en is dit een zonde van de eerste orde, waardoor de toerne Gods over de wereld wordt uitgeroepen.

En geliefden, opdat nu niemand zich verontschuldigen kan, noemt de Heere Jezus eten en drinken, trouwen en ten huwelijk uitgeven. Ach, wanneer de Heere Jezus had gewezen op grote zonden en op ernstige vergrijpen van mensen, dan had Hij er alleen maar voor gezorgd dat er velen waren geweest die bij zichzelf hadden gedacht daar niet bij te behoren en zo’n grote zondaar toch niet te zijn. Vele mensen zouden zich dan niet aangesproken hebben gevoeld. Maar de Heere Jezus spreekt over eten en drinken, over trouwen en ten huwelijk uitgeven; zaken die bij alle mensen voorkomen, om aan te geven dat het gaat om een algehele zorgeloosheid, om een totale verdorvenheid, om een volkomen ik-gerichtheid en een volkomen verlaten van de weg des Heeren.

Ach geliefden, de Heere Jezus heeft in ons tekstgedeelte álle mensen op het oog; kerkmensen, mensen van de wereld, mensen die rechtzinnig en oppassend zijn, mensen die het wederbarende werk des Heeren missen, of ze nu godsdienstig zijn of ongodsdienstig, kerkelijk of onkerkelijk. O geliefden, mensen hebben niet door hoe gruwelijk ze in het leven staan in de ogen des Heeren; ze bekennen de zaken niet die staan te gebeuren. En ze hechten dan ook geen geloof aan hetgeen die oordeelsprediker en boeteprediker komt uit te dragen. Ze worden niet verschrikt door zijn woorden, ze worden niet opgeschrikt door hetgeen hij naar voren brengt, ze raken niet ontzet door de prediking van Noach, ze vallen niet op hun knieën, in verootmoediging en schuldbelijdenis. O nee, ze horen het aan en ze trekken hun schouders op; ze keren zich om en gaan huns wegs. Och, bij hen is er geen ingrijpen Gods, zoals bij Saulus vlak bij Damascus, en ze proberen niet eens om het oordeel Gods te ontvlieden door vrede te maken met de hemelse Vorst der vrede en door, naar Zondag 5 van de Heidelbergse Catechismus, uit te roepen: “Is er enig middel, waardoor wij deze straf zouden kunnen ontgaan en wederom tot genade komen?” O nee, zij bekennen het niet. Zij geven geen acht op wat Noach zegt. Zij ontwaken niet uit hun slaap, omdat zij vervuld zijn met de geest en de macht der zonde. En geliefden, zij werpen die waarschuwendende woorden achter zich. Maar hoe is dat met ons als wij straks naar huis gaan? Wat doen wij dan met de prediking? Ach, misschien vallen we erbij, misschien zijn we het ermee eens, misschien beamen we alles, maar dan? Hoe is het dan verder, geliefden? O, in de tijd van Noach vinden ze Noach een dwaas als prediker des Heeren en ze spotten met hem terwijl ze zeggen: “Dat is toch geen evangelie; dat is toch geen aangename vredesboodschap.” En de wetenschappers hebben ook geluisterd naar hetgeen Noach heeft verkondigd, en die schudden ook hun hoofd. Want dat kan toch niet, de aarde geheel en al onder water zetten, zodat mens en dier zullen sterven; dat bestaat toch niet? En zo leeft men onbekeerlijk en goddeloos verder. O geliefden, het is toch wat in die dagen van Noach.

En weet u, men luistert ook niet naar die wonderlijke prediking van Noach door het bouwen van de árk. Want dat is al een prediking op zich, zichtbaar en hoorbaar, geliefden. Elke keer wanneer daar de hamerklop van Noach wordt gehoord, wordt er als het ware aandacht gevraagd voor de werkelijkheid die geldt. En telkens wanneer de bouw van de ark een stukje vordert en als het ware opschuift naar de voltooiing, o, dan is dat een signaal dat het oordeel dichterbij komt. Maar ze bekennen het niet, ze slaan er geen acht op en het dringt niet tot hen door. Ja, je moet er maar op rekenen hoe er met Noach is gespot en hoe dat zuivere oordeelswoord des Heeren belachelijk is gemaakt. Och, misschien hebben ze Noach wel nagewezen en tegen elkaar gezegd: “Daar gaat die dwaas, die denkt dat er een zondvloed

komt”; of: “Daar gaat dat sombere, zwarte mannetje, dat het altijd maar heeft over het oordeel Gods en dat zo ernstig preekt.” En men heeft ook niet geluisterd, geliefden, naar de ernstige prediking daarna, namelijk door de komst van de dieren die twee aan twee naar de ark komen. O, al blijven dan de mensen weg, de dieren komen; en hoe komen die gevaarlijke dieren, die leeuwen, tijgers, olifanten, en noemt u ze maar op? Geen mens zou het voor elkaar krijgen om die dieren zo keurig netjes in de ark te brengen. En dus is het zo duidelijk dat de Héere dat doet, dat het een werk Gods is, geliefden. En Noach geeft ze allemaal een plaats en die nemen ze in, in vrede en rust. Maar ook naar deze allerlaatste prediking wordt niet geluisterd; ook die allerlaatste genadetijd wordt niet benut. O geliefden, en dan? Dan laat Noach alles achter, dan doet de Heere de deur van de ark dicht, en dan is Noachs taak volbracht, zijn predikarbeid is ten einde. En Noach mag berusten in de uitvoering van Gods raad en eeuwig voornemen. O, Noach gaat het oordeel Gods niet afbidden, geliefden, maar hij gaat het aanbidden; hij gaat de Heere prijzen in het waarmaken van Zijn woord en Zijn beloften. En toen....., toen was het uit met Gods geduld, toen was Gods lankmoedigheid voorbij, toen waren de dagen van Noach ten einde. En denkt u dat deze mensen door die laatste gebeurtenissen verschrikt waren? Denkt u dat er nog mensen zijn geweest die geprobeerd hebben om tussen de beesten in de ark te komen? Denkt u dat er nog mensen getracht hebben om de toevlucht te nemen tot de genadetroon des Heeren? O nee, geliefden, dat staat zo duidelijk in Gods Woord. Want de mensen waren etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot de dag toe in welke Noach in de ark ging, en de zondvloed over hen losbarstte. Ja, toen al de fonteinen des afgronds werden opengebroken en de sluizen des hemels opengezet, toen....., toen schrokken ze wakker, toen vielen ze als het ware uit het opperste van de mast in de zee. En toen was het voor hen eeuwig te laat. Toen wierp het verdoemende oordeel Gods hen in de hel. En geliefden, let dan op, want dan wordt er ook gesproken over het nageslacht van de kinderen Gods, die zich niets hadden aangetrokken van het woord des Heeren. “De zonen Gods”, zegt Gods Woord; o, ze hadden thuis het Woord des Heeren gehoord, ze waren opgevoed bij de waarheid, ze hadden precies vernomen wat gekend moet worden om God eeuwig te loven en te prijzen, ze mochten spreken over een wederom geboren vader en moeder, misschien ook wel over een grootvader en grootmoeder, ze kwamen uit een godvrezend geslacht. Maar ze hadden Noach laten praten en zich het oordeel Gods waardig gemaakt. O geliefden, dan kun je als kinderen uit een gezin komen waarin de vreze des Heeren woonde, dan kun je als ouders, als grootouders terugdenken aan vroeger, toen je daar bij het gezelschap op een stoofje zat, en zat te luisteren naar al die kinderen Gods, die vertelden wat de Heere aan hun geest had gedaan, dan kun je met eerbied in herinnering brengen hoe het toen ging. Maar als

je zelf geen deel hebt aan Christus en Zijn weldaden, o, dan kun je zeggen: “Mijn vader en moeder vertelden erover, die bezaten het, maar ik bezit het niet.” En dan is het kwijt, geliefden. Dan kun je onder de bediening van Gods Woord zitten, maar als je Christus mist, heb je geen toekomst. En weet u, dat had Noach nu zo duidelijk aangewezen; want Noach had, als rechte prediker, niet alleen het oordeel Gods aangezegd, maar Noach had ook de weg der zaligheid gewezen, de weg der ontkoming, de weg tot het leven, dwars door het oordeel van de zondvloed heen. En dat is nu een kenmerk van de rechte prediking, geliefden, want de Heere laat Zijn ware knechten nooit alleen maar het oordeel brengen. Daar begint het wel altijd mee, maar de knechten des Heeren wijzen ook altijd op de weg der ontkoming. O, Noach had gewezen op de Ark, op de Ark waarin redding was, verlossing was, behoud was; de Ark, waarin je moest zijn om dwars door de wateren van het oordeel heen, behouden aan de overzijde te komen. O geliefden, ware predikers wijzen ook altijd de weg des behouds aan. En dat wordt ons zo duidelijk als we beseffen dat de Ark het beeld is van Christus. O, de ware predikers wijzen altijd op Christus en verkondigen altijd dat je als doodschuldigen, doemwaardigen en helwaardigen, gered en gezaligd kunt worden als je in Christus wordt ingelijfd. Ja, de ware predikers wijzen altijd op die dierbare Zaligmaker, Heiland en Verlosser, Die Zichzelf aan het vloekhout van Golgotha heeft gegeven, opdat de grootste der zondaren nog behouden zou kunnen worden. O geliefden, dan wordt ons zo onloochenbaar getekend dat je in Christus moet zijn, dat je in de Ark moet zijn, dat je in de volle beleving des harten jezelf moet zijn kwijtgeworden aan die lieve Zaligmaker en Heiland. En wat men tegenwoordig ook zegt, geliefden, dát is de rechte prediking, en dát moet met u, met jou en met mij gebeurd zijn aan deze zijde van dood en graf. O, we moeten het verdoemende oordeel Gods hebben leren kennen in de dadelijkheid; we moeten met onszelf verloren zijn gegaan in het dodelijkst tijdsgewricht van de vierschaar Gods en we moeten onszelf zijn kwijtgeworden aan de Heere Jezus Christus. O geliefden, u zult ín Christus moeten zijn, want slechts “indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel”; slechts voor zoen is het oude voorbijgegaan en is het alles nieuw geworden; en slechts “die den Zoon heeft, die heeft het leven.”

O geliefden, dan kun je tegenwoordig vanaf vele kansels vernemen dat je wederom geboren bent als je eens gevoelig gesteld bent geweest onder de prediking, als je een tekst hebt ontvangen, of als je een psalmvers te binnen is geschoten; ja, dan kun je horen dat je wederom geboren bent als je eens iets hebt geproefd van je gruwelijkheid, maar ook iets hebt gezien van Christus; en dat je wederom geboren bent als je het gevoel hebt dat het allemaal goed met je is. O, dan zet men mensen bij Gods volk buiten de bewuste schenking van Christus; want

dat hoeft helemaal niet gekend te worden, niet iedereen komt immers zo ver, het kan toch ook wel met minder. En wat zegt men dus? Dan zegt men dat je buiten de Ark door het oordeel Gods kunt heenkomen, dat je buiten Christus gezaligd kunt worden en kunt bestaan voor de Rechter van hemel en aarde. Maar o geliefden, buiten Christus is die Rechter van hemel en aarde een verterend Vuur en een eeuwige Gloed, bij Wie niemand wonen kan; buiten Christus, buiten de Ark, is geen leven, wat men ook beweert, en al zegt men dat het goed komt met je als je rechtzinnig, oppassend en ernstig bent, dat het goed komt met je. O, als je gedoopt bent, openbare belijdenis hebt gedaan en misschien zelfs wel aan de dis des verbonds bent geweest, dan komt het allemaal in orde met je. Maar geliefden, laat u toch niet verleiden door zulke leugenaars, want we zien ook hierin zo duidelijk de overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon des mensen, immers ook in die tijd meenden velen op een andere manier en buiten de ark gered te kunnen worden: stel dat die zondvloed toch zou komen, o, dan zou men in een hoge boom klimmen, of men zou op een hoge berg klauteren; men zou vast wel iets bedenken waardoor het toch nog goed kwam. Maar geliefden, men had er geen rekening mee gehouden dat het water van de zondvloed wel vijftien ellen boven de hoogste plek kwam te staan, dus zeven en een halve meter. En men had er ook geen rekening mee gehouden dat het water wel honderdvijftig dagen, dus vijf maanden, op die stand zou blijven staan. En dus wordt het zo duidelijk, geliefden, dat er buiten de ark voor niemand een overlevingskans was. O, er is in die dagen zeker een vluchten naar de bergen en een klimmen in de bomen geweest; daar is vast en zeker een angstig en benauwd roepen tot Noach geweest om hen alsnog in de ark te laten. Ja, sommige mensen hebben misschien wel het vel van hun handen afgewreven, of ze hebben misschien het bloed uit hun handen gekrabd aan de ark om aan die ark houvast te hebben en zo gered te worden. Maar het was voor hen te laat, geliefden! En zulke taferelen zijn er ook bij vele sterfbedden. O, als men dan niet in Christus, niet in de Ark is, dan kan men rechtzinnig zijn geweest, ernstig en oppassend, maar dan wordt zo duidelijk dat dit te kort is en dat het te laat is. O, dan zie je mensen op hun sterfbed soms het vel van hun handen wrijven, dan hoor je mensen soms van alles uitstallen wat ze hebben gekregen, hebben gedaan en hebben meegemaakt om daardoor een open hemelpoort te vinden. Dan hoor je mensen soms kreunen: “O, die hel; o, die hel!” Maar geliefden, dat alles doet geen nut ten dage der vervolgenheid, waar slechts de gerechtigheid van Christus redt van de dood. O geliefden, dan zijn de dagen van Noach voor dezulken voorbij, dan is de genadetijd voorbij; en dan is er nooit, nooit meer redding mogelijk! O, dan zal men geworpen worden in de poel van vuur en sulfer, om de eeuwige hellesmarten te ervaren. Och geliefden, ziet toch op de dagen van Noach; laat u er toch door

waarschuwen, want wij mensen worden van nature allen geleid door vleeselijke lusten, door aardse begeerlijkheden en de grootsheid van het leven; het zit ons allen in het bloed. Maar geliefden, we zullen in de Ark moeten zijn, we zullen in Christus moeten zijn. O, dat u zich toch liet onderzoeken van de Heere hoe het met u is gesteld.

Dan willen we nu eerst gaan zingen uit Psalm 6:1, 2

O HEER', Gij zijt welda--dig;
Straf mij niet ongenadig,
In Uwen toornegloed.
Ai, matig Uw kastijden;
Sla mij met medelijden,
Gelijk een vader doet.

Vergeef mij al mijn zon-den,
Die Uwe hoogheid schonden;
Ik ben verzwakt, o HEER'!
Genees mij, red mijn leven;
Gij ziet mijn beend'ren beven;
Zo slaat Uw hand mij neer.

Misschien hebt u voor uzelf het idee dat het allemaal echt wel goed met u is. O geliefden, dat hoop ik voor u; en toch vraag ik u om ernstig uw leven te laten onderzoeken door de Heere. Want geliefden, er zijn er zovelen die denken dat de Heere in hun leven op de eerste plaats staat; ze hebben alles voor Hem over, het is al draven voor de gemeente, ze besteden zoveel mogelijk tijd aan Bijbellezen en aan gebed, en ze waken ervoor om de wereld buiten hun bestaan te houden; ja, ze trachten naar de wet des Heeren te leven. Hun bestaan is dan ook kostelijk, naar des Heeren Woord, zo lijkt het. O geliefden, zo lijkt het, want deze mensen hebben hun binnenste nog nooit leren kennen. O zeker, hun buitenkant is dik in orde, maar ze zijn er nog nooit achtergebracht dat het van binnen als een grafstede is, dat ze in Adam gevallen zijn in een gruwelijk diepe doodswal en dat ze vijandig dood liggen voor de Heere, waardoor er in hen nog geen kruimeltje goed wordt gevonden. Ja, ze zijn er nog nooit achtergebracht niet in de Ark te zijn. Want geliefden, wanneer je met dezulken probeert een gesprek aan te gaan en wanneer je ze uitnodigt om te vertellen waar ze met zichzelf verlóren

zijn gegaan in een weg van recht, o, dan kom je erachter dat ze daar niets van weten. En wanneer je dan probeert door te trekken naar de dadelijke inlijving in Christus, omdat Hij de enige Arke des behouds is, dan staat de wagen stil. En breng je de bewuste rechtvaardigmaking ter sprake, o, dan heffen ze hun handen omhoog om naar voren te brengen dat toch niet iedereen zo ver komt. En de verzoening met de drie-enige God? O, daar kennen ze helemaal niets van. En dus geliefden, dus weten deze mensen – en misschien bent u dat ook wel – helemaal niets van het waarachtig wederbarende werk des Heeren. O zeker, door de gemene genade des Geestes lijken ze als twee druppels water op een wijze maagd, en lijken ze een waarachtig kind van God te zijn en kunnen ze talloze mensen bedriegen. Maar geliefden, ze missen in hun ziel de olie des Heiligen Geestes, ze missen Christus in hun hart, en ze zijn nimmer in de Ark gebracht, om dwars door het oordeel Gods heen zich in Christus kwijt te worden. O, dan zullen dezulken aan het einde van hun aardse leven niets anders vernemen dan: “Gaat weg van Mij, gij vervloekten, in het eeuwige vuur, hetwelk den duivel en zijn engelen bereid is”, om eeuwig buiten te zijn, waar de honden en de tovenaars zijn, de hoereerders en de doodslagers, de afgodendienaars en een iegelijk die de leugen liefheeft en doet. O geliefden, dan kan er uitwendig weinig verschil zijn tussen u en een wereldling, dan kan al het wereldse vermaak uit uw leven zijn uitgebannen, en dan kunt ge door ieder geëerd worden en door eenieder bij Gods volk zijn gezet, maar als uw inwendige bestaan nog onvernieuwd is, dan zijt ge niet wederom geboren. O, dan kunt ge wel veranderd en wel omgezet zijn, maar dan zijt ge nog dezelfde gebleven, dan gaat ge nog voor eigen rekening door het leven. Ach geliefden, daarom horen we in ons teksthoofdstuk het verdoemende oordeel Gods uitspreken over allen die niet in de Ark zijn, over allen die niet in Christus zijn ingelijfd. O, dat u dit ernstige woord des Heeren toch zoudt horen en toch zoudt verstaan; en dat dit woord des Heeren uw hart toch zou doorboren met het tweesnijdend scherpe zwaard van het Woord Gods. O, dat u toch in waarheid zoudt leren bedelen om Christus in een weg van recht te mogen ontvangen en om in die dierbare Zaligmaker te mogen wegsmelten. Want geliefden, het is nog het heden der genade, de dag der zaligheid is nog niet voorbij voor u en voor jou; o, het kan nog, wie weet hoe kort het voor u nog is. Misschien dat vannacht uw aardse leven al wordt afgesneden, misschien morgen of overmorgen al. O, en dan buiten de Ark te zijn, buiten Christus te zijn....

Maar ach geliefden, de overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van de Zoon des mensen is ook deze, dat er door mensen niet meer geroepen wordt om wedergeboorte, om bekering, om nog in de Ark te mogen komen. O geliefden, al zijn er dan ook in onze tijd nog enkele van die oordeelspredikers en van die boetepredikers, o, er wordt nauwelijks of niet

meer gesmeekt om in de Ark te mogen komen, om gered en gezaligd te mogen worden door Christus, die dierbare Heiland, Die alles volbracht heeft aan het vloekhout van Golgotha. Mensen blijven hun eigen weg gaan, hetzij de weg van de godsdienst, hetzij de weg van het puur vleselijke bestaan. Ach geliefden en dan denk ik ook aan al die mensen, die menen dat het allemaal wel in orde komt met hen, omdat uitwendig alles goed met hen is. Maar ze zijn nog nimmer in de dadelijkheid in Christus opgelost. Ja, er zijn zoveel mensen, die hebben beloften gekregen, beloften voor de eeuwigheid, voor de zalige thuiskomst in Gods heerlijkheid; maar weet u wat die mensen vergeten zijn? Dat de beloften in de Bijbel slechts voor Gods ware volk zijn, en dus slechts voor hen die ín de Ark zijn gebracht, die in Christus zijn ingelijfd. O, dan kun je wel allerlei beloften naar je toetrekken terwijl je buiten Christus bent, maar dan doe je niets anders dan die beloften stelen. En als je voor Gods rechterstoel komt waar het geldt: “Gij zult niet stelen”, dan ben je al die beloften kwijt en dan sta je daar voor eigen rekening. O geliefden, dan is het voor u verloren! O, ziet toch uw leven na, geliefden, ziet toch, onderzoekt toch of u in waarheid hebt leren roepen: “Geef mij Jezus of ik sterf, want buiten Jezus is geen leven, maar een eeuwig zielsverderf.”

Och geliefden en dan zijn er ook mensen, misschien ook wel in ons midden, die zeggen: “Ik kan mezelf toch niet bekeren, dus ik ga maar gewoon mijn eigen gang in het leven en ik wacht maar tot de Heere mij te sterk wordt en tot de Heere mij in het hart komt te grijpen. Ach geliefden, natuurlijk kun je jezelf niet bekeren, ook al wordt dat tegenwoordig vanaf vele kansels beweerd; en natuurlijk kun je niet in eigen kracht de Heere Jezus aannemen; natuurlijk moet alles je gegeven worden en is het waar zaligmakend geloof een gave Gods. Maar weet u, als de Heere in waarheid in je leven begint – en ik gun u dat met mijn hele hart – o, dan gaat de Heere, door de Heilige Geest, een mens overtuigen van zonde, gerechtigheid en oordeel. En dan gáát een mens roepen, bedelen en smeken om in de Ark te mogen komen, om Christus in de armen te mogen vallen. En als dat voor u onbekend is, o geliefden, dan is er nog nooit waar werk in uw ziel geschied. En alles wat u dan voor zaligheid houdt, gooit dat maar voor de mollen en de vledermuizen, want dat doet niet mee. O, onderzoekt u toch nauw, geliefden, of bij u dat bedelen en dat smeken om die Zaligmaker te horen is. En denkt dan niet, geliefden, want ik moet u eerlijk behandelen, dat áls dat er is, dat het dan met u in orde is, want o, u kunt roepen en smeken om Christus, maar daarmee bent u nog niet ín Christus! O, niet het zien van Christus is Christus; niet het gevoelen van Christus is Christus. Want Christus moet u in de dadelijkheid geschónken worden van Israels God, in een weg van recht. En geliefden, ge zult dat aan deze zijde van dood en graf moeten beleven. Weet u, ik ontmoet wel eens mensen, die zeggen: “Ach, ik zie wel hoe het uitkomt, en ik reken er maar op dat het

straks, aan de overzijde van de doodsrivier, allemaal in orde komt.” Maar dan is het te laat; want als u daar voor Gods rechterstoel komt te staan, dan moet u kunnen schuilen achter het bloed van Christus; dan moet Christus als het ware voor u gaan staan, en tegen Zijn Vader zeggen: “Ik voor hem, Ik voor haar; Ik heb voor hem, Ik heb voor haar, alles volbracht aan dat vloekhout Gods.” Want pas dan zal het goed zijn. En daarom zult ge hier op aarde in die Ark, in Christus, moeten worden gebracht, want buiten die Ark, buiten Christus, is alleen maar de dood, alleen maar de verdoemenis, alleen maar de verlorenheid. O geliefden, dat het roepen om Christus toch niet te laat komt in uw leven, want weet u, ook dát is een overeenkomst van de dagen van Noach met de toekomst van de Zoon des mensen. Want wat heeft men toen geroepen, toen het te laat was.

En dan moet ik u nog iets onder de aandacht brengen, geliefden. En dat is dit, dat het oordeel Gods, dat de komst van de zondvloed, de komst van de dood en de komst van Christus op de wolken des hemels, altijd onverwacht komt; altijd onverwacht voor degenen die buiten de Ark zijn. O, de Heere heeft de dieren in de ark gebracht; Noach met zijn gezin zijn in de ark; en de deur is gesloten, alles is voorbereid op de komst van het oordeel Gods. Maar degenen die buiten de ark zijn, o, die eten en drinken, die trouwen en geven ten huwelijk uit. En voor hen komt het oordeel Gods volkomen onverwacht. En als dat gebeurt, dan blijkt uw lange leven als slechts enkele dagen geweest te zijn; dan zijn die enkele dagen voorbij, en dan volgt er een eeuwigheid, een eeuwigheid aan smart. O geliefden en dat is **een verschil van de dagen van Noach met de toekomst van den Zoon des mensen**, ons tweede aandachtspunt. En dat verschil is dit: Toen de zondvloed kwam, duurde die zondvloed een bepaalde tijd, en daarna werd de genadetijd nog weer verlengd. O, er moesten er nog veel meer toegebracht worden die zalig werden. Maar als Christus wederkomt, dan is de tijd voorbij, dan is de eeuwigheid gekomen, en dan is er nooit meer een verandering van tijd. O, dan zullen degenen die buiten de Ark zijn, die buiten Christus zijn, op de plaats komen waar hun worm niet sterft en het vuur niet wordt uitgeblust, en dan zullen ze eeuwig in de smarten verkeren. O geliefden, en dan kunnen ze roepen tot de bergen en tot de steenrotsen: “Valt op ons, en verbergt ons van het aangezicht Desgenen Die op den troon zit, en van den toorn des Lams”, maar dan zal dat niet gebeuren. Dan kunnen ze proberen om te ontsnappen aan die eeuwige smarten, maar dat zal niet mogelijk zijn. O geliefden en een verschil tussen de dagen van Noach en de komst van den Zoon des mensen is ook dit, dat het oordeel van de zondvloed kwam door water; maar dat als Christus wederkomt, het oordeel voltrokken zal worden door vuur. Ja geliefden, er zal ook een tijdsverschil zijn voor Gods kinderen; o, Gods kinderen die in de ark zijn, moeten ervaren dat als de tijd van de zondvloed voorbij is, toch ook de zonde weer komt

opspelen, toch ook de wereld weer aan hen trekt en toch ook de duivel zich weer inzet om hen te verleiden. Maar voor Gods kinderen is er na de toekomst van den Zoon des mensen een eeuwigheid aan vrede, een eeuwigheid aan vreugde, in de verheerlijking van Gods Naam en van Gods deugden. O geliefden, dan zal alles vast voor hen zijn en nooit meer veranderen. Dan zullen ze God eeuwig grootmaken, eeuwig loven, eeuwig prijzen en eeuwig beminnen. En dan moet ik in dit verband ook denken aan wat de Heere Jezus ook zegt in ons teksthoofdstuk en in Lukas 17: “Alsdan zullen er twee op den akker zijn, de een zal aangenomen en de ander zal verlaten worden; er zullen twee vrouwen malen in den molen, de ene zal aangenomen en de andere zal verlaten worden; twee op een bed, de een zal aangenomen en de ander zal verlaten worden.” Dan zal er een verschil zijn dat nooit meer veranderen zal, een verschil tussen de waarachtig wederom geborenen en die een nieuw hart missen; een verschil tussen hen die in waarheid in Christus zijn weggesmolten en hen die het er maar op aan lieten komen; o, dan zal er een verschil zijn tussen hen die in een weg van recht zichzelf aan Christus zijn kwijtgeraakt en hen die zich verloren hebben in de wereldse geneugten; een verschil dat nooit meer rechtgetrokken zal worden.

Ach geliefden, en de kinderen Gods krijgen nooit uitgewonderd dat de Heere naar hen kwam om te zien. O, ze zullen niet zelden uitroepen: “Waarom was ’t op mij gemunt, daar er duizend gaan verloren, die Gij geen ontferming gunt. Schoon Gij ruim zo grote zonden hebt in mij als hen gevonden.” Och, ze krijgen het wonder niet uitgewonderd, dat zij uit genade, niet om iets in zichzelf, maar alleen omdat GóD het heeft gewild, eeuwig mogen zingen van Gods goedertierenheên. O geliefden, dan zal de vraag u vanavond toch wel op het hart gebonden moeten worden: Waar zal ik dan bij horen? Ja, hoe zal het met ú zijn als het nu over een uur eeuwigheid voor u wordt? En daar hoeft je niet oud voor te zijn. Ook als kinderen, ook als jonge mensen kun je sterven; maar hoe zal het dan zijn, in de Ark, of buiten de Ark?

En geliefden, dan komt ons derde punt te spreken over **de waarschuwing van de dagen van Noach met het oog op de toekomst van den Zoon des mensen**. O, wat worden we dan vanavond gewaarschuwd, geliefden, wat wordt ons dan vanavond getoond wat gekend moet worden. Ja, ge zult ín de Ark moeten zijn, want buiten de Ark is het kwijt voor u. O, als ge dan buiten de Ark leeft, godsdienstig of ongodsdienstig, kerkelijk of onkerkelijk, dan is het kwijt voor u! Dan wandelt ge nu nog langs de rand van de hel en dan kunt ge elk ogenblik in die hel zult storten. En geliefden, die mensen in de tijd van Noach hadden honderdtwintig jaar alvorens de zondvloed kwam, maar u hebt geen honderdtwintig jaar, u hebt misschien niet eens honderdtwintig uur of honderdtwintig minuten, want het leven is een damp en de dood wenkt ieder uur. O, laat dan deze goddeloze wijsgeren maar praten en leent het oor toch niet

aan de leugenaars van de godsdienst, want alleen die in Christus is ingelijfd en rust heeft gevonden in de Middelaar des verbonds, zal niet verderven, maar eeuwig leven hebben in de verheerlijking van de drie-enige God. Ach geliefden, hoort toch de alarmroep van Gods ware knechten en laat u toch waarschuwen door de dagen van Noach.

O, onbekeerden onder ons, ge leeft als in de dagen van Noach; het Woord is u weer verkondigd, u hebt de prediking weer gehoord, maar wat gebeurt ermee? Wat werkt het uit? O, onbekeerden, als ge zo in het oordeel terechtkomt, dus buiten Christus, dan is het voor u eeuwig verloren. Ach, roept dan toch tot de Heere of Hij u in Christus, in de Ark, brengen wil, want alleen dan zijt ge veilig. Het kan nog, het is nog genadetijd.

En bekommerden onder ons, ach, wat hebt ge uzelf leren kennen in uw doemwaardigheid en helwaardigheid; wat zijt ge u bewust geworden álles verzondigd te hebben. Maar wat hebt ge ook gezien dat die Ark er is en dat ge daar ín moet zijn. Ja, wat hebt ge gezien dat Christus Zich aan het kruis heeft gegeven en hoe Hij daar heeft uitgeroepen: “Het is volbracht.” Ach bekommerden, blijft dan maar smeken en bedelen of de Heere u in Christus wil doen wegzinken.

En volk des Heeren, dat hebt ge meegemaakt, daar kunt ge van getuigen; o, de Heere kwam u in een weg van recht aan een einde met uzelf te brengen. En toen het kwijt voor u was en ge verloren waart, ach, toen kwam de goede Herder om u als verloren schapen op Zijn schouders te leggen en u te brengen in de schaapskooi des Heeren. Ach volk, bij alle strijd, alle moeite en alle aanvechting die er is, moogt ge uzelf geborgen weten in de armen van die lieve, dierbare, aanbiddelijke Zaligmaker. Ach volk, zie er dan maar naar uit om verlost te worden van het lichaam der zonde en Thuis te mogen komen, daar waar ge eeuwig met de engelen en de triomferende Kerk moogt juichen tot eer van God.

Och, schenke de Heere ons dan wat Hem verhoogt en verheerlijkt, nu en tot in eeuwigheid.

Amen.

Zingen: Psalm 65:2

Een stroom van ongerechtigheden

Had d' overhand op mij.

Maar ons weerspanning overtreden

Verzoent en zuivert Gij.

Welzalig dien Gij hebt verkoren,

Dien G' uit al 't aards gedruis

Doet naad'ren, en Uw heilstem horen,
Ja, wonen in Uw huis.